

Karcinom plic

At' nikdo neslyší
ten tichý hlas zevnitř.
To pučí listí. Strom s drápy.
Sametově bílé:
Druhé já.
Praskot.
Roste křfž.
V mezihrudí.
Otče, otče, proč jsi mne opustil.

At' nikdo neslyší.

Ucpává ten chřtán,
obrací se ke stěně,
aby podstoupil
bez záupnění
svůj zápas s andělem.

At' nikdo neslyší.
A s očima obrácenýma

Jinam
dvakrát denně
táhne na Golgotu
a zpět.

Umřela večer

Vysoko, vysoko.

Poslední slova bloudila stropem
jako mraky.
Kredenc plakal.
Zástěra se chvěla,
jako by přikrývala propast.

Byl konec. Mladí šli spát.

Ale k půlnoci
mrtvá vstala
zhasila svíce (je jich škoda),
rychle zašila poslední punčochu,
našla svých padesát korun
v piksele od skořice
A položila je na stůl,
našla nůžky zapadlé za skříní,
našla rukavici,

kterou nemohli rok nalézt,
zkusila všechny kliky,
utáhla vodovod,
dopila kafe

a zase padla zpět.

Ráno ji odvezli.
Byla spálena.
Popel byl hrubý
jako z obyčejného
hnědého
uhlí.